

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

Про невмілого горобця

Як тільки малий горобець навчився літати, мама-горобчиха сказала йому: «А тепер, сину, вчися трудитися – і будуй власне життя».

– Я не для того на світ народився, аби трудитися! Я хочу просто жити! – відповів горобчик чванливо.

– То й живи, – лагідно відповіла мама і полетіла.

Весь день горобець стрибав по подвір'ї, заглядав у всі закутки. Коли звечоріло, він захотів їсти. А ніхто йому не приніс ані крихти.

Наступного ранку горобець знову чекав, коли мати його нагодує, та горобчиха більше не повернулася у своє колишнє гніздо. Довелося малому закинути забави і шукати їжу. Він побачив на грядці під купою хмизу декілька зерняток. Так близько, а крізь хмиз не проде-решся!

ВЛАСНИЙ ПЕСИК

Івасик жив у передмісті, й на подвір'ї його дому щодня галасувало веселе товариство: дві гуски і гусак, п'ятеро курей і півень, кіт Мурко і овечка Ласка. Всіх їх Івасик вважав своїми друзями. Дуже часто вони були учасниками його фантастичних пригод, що розігравались на подвір'ї.

Сьогодні в Івасика іменини, і він отримав незвичайний подарунок.

Це було маленьке рожеве цуценя якоїсь незвичайної породи. Мама сказала, що воно житиме в кімнаті, а Івасик має зайнятись песиковим вихованням. Звичайно, хлопець тут же побіг вихвалитися своїм подарунком.

– Ось, подивіться, – гордовито говорив він до кота і гусей, показуючи їм цуценя. – Віднині у мене буде власний песик! Я навчу його робити все, що захочу!

Кури байдуже рилися в ямці, а гусак сердито засичав. Кіт настовбурчив хвоста і гострими недобрими очима дивився і на Івасика, і на цуценя.

– І воно терпить такі зневажливі слова! – сердито прошипів Мурко й демонстративно відійшов убік. Гуси теж позадкували, не виявляючи захоплення.

Івасик стояв розгублений і не міг збагнути: яке слово так не сподобалось його друзям?